

Tartalom

II Közlemények

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

Tanács

2019/C 422/01	A Bizottság nyilatkozata	1
---------------	--------------------------------	---

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2019/C 422/02	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.9632 – E.ON/Berliner Stadtwerke/Tegel Energie) ⁽¹⁾	2
2019/C 422/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.9580 – Permira/Smith&Williamson) ⁽¹⁾	3
2019/C 422/04	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.9605 – DAK Americas/Lotte Chemical UK) ⁽¹⁾	4

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Tanács

2019/C 422/05	A Tanács következtetései az áldozatok jogairól	5
2019/C 422/06	A Tanács következtetései az őrizet helyetti alternatív intézkedésekről: szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazása a büntető igazságszolgáltatásban	9

Európai Bizottság

2019/C 422/07	Euroátváltási árfolyamok — 2019. december 13.	14
---------------	--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Közlemények)

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

TANÁCS

A Bizottság nyilatkozata

(2019/C 422/01)

A Bizottság úgy véli, hogy – tekintettel a közúti közlekedésbiztonságra, a fogyasztóvédelemre, a hulladékcsoökkentésre és a körforgásos gazdaságra – fontos, hogy a gumibroncsokat ne csak új, hanem használt állapotukban is vizsgálják. E célból a Bizottság támogatni fogja a megfelelő vizsgálati előírásoknak az ENSZ Járműelőírások Harmonizálása Világfóruma keretében történő kidolgozását. Amennyiben azonban ez a folyamat 2023 júliusáig nem zárul le, a Bizottság javaslatot szándékozik tenni egy kifejezetten az elhasznált gumibroncsok vizsgálatára vonatkozó uniós jogszabályra.

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése

(Ügyszám M.9632 – E.ON/Berliner Stadtwerke/Tegel Energie)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2019/C 422/02)

2019. december 9-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32019M9632 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.9580 – Permira/Smith&Williamson)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2019/C 422/03)

2019. december 3-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32019M9580 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.9605 – DAK Americas/Lotte Chemical UK)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2019/C 422/04)

2019. december 3-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32019M9605 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács következtetései az áldozatok jogairól

(2019/C 422/05)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

EMLÉKEZTETVE ARRA, HOGY AZ ÁLDOZATOK JOGAINAK TERÜLETÉN JELENTŐS EREDMÉNYEKET SIKERÜLT ELÉRNI EGY ÁTFOGÓ UNIÓS KERETRENDSZER LÉTREHOZÁSÁT ILLETŐEN;

HANGSÚLYOZVA, HOGY FONTOS TOVÁBBFEJLESZTENI EZT A KERETRENDSZERT ÉS JAVÍTANI ANNAK A VALAMENNYI ÉRDEKELT FÉL BEVONÁSÁVAL TÖRTÉNŐ, GÖRDÜLÉKENY ÉS EREDMÉNYES MEGVALÓSÍTÁSÁT;

1. ÚJÓLAG FELHÍVJA A FIGYELMET az Európai Unió új stratégiai menetrendjére, amely értelmében a 2019–2024-es időszakban a polgárok és a szabadságok védelmének az Unió tevékenységeinek egyik kulcsfontosságú prioritását kell képeznie. Az Európai Tanács ismételten megerősítette, hogy Európának olyan helynek kell lennie, ahol az emberek szabadnak érzik magukat és biztonságban vannak;
2. MEGELÉGEDÉSEL NYUGTÁZZA a Bizottság által annak érdekében végzett munkát, hogy tovább bővítse az áldozatok jogait, valamint hogy azonosítsa, hogy az áldozatok kárenyhítéshez jutása terén milyen javításokra van szükség. Ezen túlmenően a Tanács úgy véli, hogy „Az áldozatok jogainak megerősítése: kárenyhítéstől a kártérítésig – Az áldozatok jogaira vonatkozó, a 2020–2025-ös időszakra szóló új uniós stratégia” című jelentés ⁽¹⁾ jó alapot jelent a jövőbeli munkához;
3. ELISMERI az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által végzett jelentős munkát, különös tekintettel az áldozatok jogaival kapcsolatos hiányosságok azonosítására és kiküszöbölésére vonatkozó kutatásra és felmérésekre, így például az erőszakos bűncselekmények áldozatai számára nyújtandó igazságszolgáltatásról szóló, 2019 áprilisában közzétett négy jelentésre. A Tanács az említett jelentésekben tett megállapítások alapján magától értetődőnek véli, hogy szükség van olyan intézkedésekre, amelyek javítják az áldozatoknak az igazságszolgáltatáshoz és a kárenyhítéshez való jogát;
4. EMLÉKEZTET a terrorizmus áldozatairól szóló korábbi tanácsi következtetésekre ⁽²⁾, illetve a nők és a leánygyermekek elleni erőszak minden formájának, köztük a női nemi szervek megcsonkításának a megelőzéséről és az ellene való küzdelemlről szóló, 2014-ben elfogadott tanácsi következtetésekre ⁽³⁾;
5. ELISMERI az emberkereskedelem elleni küzdelem európai uniós koordinátora által az emberkereskedelem elleni küzdelemlről szóló uniós irányelv 20. cikke szerinti horizontális megbízatása alapján végzett munka gyümölcseként elért kézzelfogható eredményeket, többek között az emberkereskedelem áldozatai jogainak gyakorlása és érvényesítése tekintetében, valamint a „Jelentés az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia nyomán követéséről, valamint további konkrét intézkedések meghatározása” című 2017-es közleménnyel kapcsolatban;

⁽¹⁾ A jelentés a 8629/19 dokumentumban található.

⁽²⁾ 9719/18.

⁽³⁾ 9543/14.

6. ÚGY VÉLI, hogy nagyon fontos folytatni és intenzívebbé tenni az áldozatok jogainak az Európai Unióban történő megerősítésére irányuló munkát. Ennek céljából hamarosan be kell fejezni a legújabb jogi eszközök – mint például a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, valamint a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ – végrehajtásának értékelését, amely még mindig folyamatban van. A Tanács véleménye szerint – a legutóbbi idevágó uniós szabályokkal összhangban és az áldozatok szükségletei és jogai tekintetében – indokolt folytatni az áldozatokra vonatkozó európai uniós politika fejlesztését;
7. ÚGY VÉLI, hogy a befagyasztott vagyonnak az áldozat részére a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1805 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ értelmében történő visszaszolgáltatása fontos lépést jelent az áldozat elismerésében;
8. HANGSÚLYOZZA, hogy többet kell tenni annak érdekében, hogy az áldozatok jogaira vonatkozó szabályokból bevált gyakorlat váljon a tagállamokban. Fontos, hogy az áldozatok érezzék, hogy a jogaik a gyakorlatban is élnek, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban került sor a bűncselekményre. Az áldozatok felé irányuló kommunikációnak valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala útján történő hatékonyabbá tételével biztosítani kell, hogy az áldozatok gyakorolhassák a jogaikat. Ezen túlmenően átfogó és állandó jelleggel támogatni kell az áldozatokkal kapcsolatban lévő személyek képzését és fejleszteni kell a szakértelmüket;
9. KIEMELI, hogy az uniós finanszírozás fontos szerepet tölt be a bűncselekmények áldozatai jogainak a tagállamokban történő előmozdításában. A Tanács lényegesnek tartja, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó uniós többéves pénzügyi keret részét képező Jogérvényesülés program, Jogok és értékek program, valamint Belső Biztonsági Alap kiegészüljön az olyan intézkedések és kezdeményezések finanszírozásának lehetőségével, amelyek célja az áldozatok jogainak javítása;
10. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az áldozatok jogaival kapcsolatos kérdések intézményközi, kormányközi és többdimenziós jellegűek, és koordinációt igényelnek. Az uniós szintű koordináció kidolgozásához értékelni kell a koordinációval kapcsolatos feladatok terén szerzett tapasztalatokat, mielőtt mérlegelni lehetne új koordinációs struktúrák létrehozását vagy a meglévő feladatok módosítását. Különösen el kell kerülni a meglévő megbízatásokkal és az uniós jogszabályok által létrehozott, uniós szintű koordinációs keretekkel való átfedéseket. Az EU számára fontos, hogy tevékenyen előmozdítsa a tagállamok közötti, határokon átnyúló együttműködést. A nemzeti koordinációs struktúráknak azonban továbbra is a tagállamok kizárólagos felelősségébe kell tartozniuk;
11. MEGÁLLAPÍTJA, hogy annak ellenére, hogy jelentős erőfeszítések történtek annak céljából, hogy a szabályok alkalmazása és a jogok tiszteletben tartása a kibertérben is biztosított legyen, a kiberbűnözés és a káros online magatartás valamennyi formája egyre nagyobb méreteket ölt, ami szükségessé teszi azon áldozatok határokon átnyúló módon történő védelemben részesítését, akiknek megsértették az alapvető jogait vagy a jó hírnevét, illetve akik gazdasági veszteséget vagy személyazonosság-lopást szenvedtek el;
12. ÚGY VÉLI, hogy mind uniós, mind tagállami szinten erősíteni kell az együttműködést. Meglévő uniós hálózatok felhasználásával fokozni kell a tagállamok közötti együttműködést és annak hatékonyságát. Fontolóra lehetne venni az áldozatok jogaival foglalkozó európai hálózat (a továbbiakban: ENVR) ⁽⁷⁾, valamint más idevágó uniós hálózatok – mint például az Európai Igazságügyi Hálózat ⁽⁸⁾ és az európai bűnmegelőzési hálózat (a továbbiakban: EUCPN) ⁽⁹⁾ – közötti együttműködés lehetőségét. A Tanács továbbá azon a véleményen van, hogy rendszerebbé lehetne tenni a kárenyhítésről szóló irányelvben meghatározott központi kapcsolattartó pontok üléseit, például az ENVR üléseihez/tevékenységeihez kapcsolódóan. Az áldozatok álláspontjának nyomatékos elismerése és a számukra biztosított támogatás megerősítése érdekében aktívan elő kell mozdítani az áldozatok részére támogató szolgáltatásokat nyújtó szervezetekkel és/vagy egyéb szereplőkkel való partnerségeket;

⁽⁴⁾ HL L 88., 2017.3.31., 6. o.

⁽⁵⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽⁶⁾ HL L 303., 2018.11.28., 1. o.

⁽⁷⁾ Az ENVR az áldozatok jogaival foglalkozó informális európai hálózat létrehozásáról szóló, 2016 júniusában elfogadott tanácsi következtetések (9997/16) végrehajtása céljából jött létre.

⁽⁸⁾ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 2009/902/IB határozata (2009. november 30.) az európai bűnmegelőzési hálózat (EUCPN) létrehozásáról és a 2001/427/IB határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 321., 2009.12.8., 44. o.).

13. ÚGY VÉLI, hogy az áldozatoknak bűncselekmények elkövetésével okozott károk enyhítése az áldozatok alapvető jogai közé tartozik. Noha az áldozatok tényleges kárenyhítésének elsődleges kötelezettsége az elkövetőt terheli, a közeljövőben fokozott erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy javuljon az áldozatok tényleges hozzájárulása az állami kárenyhítéshez, ahogyan azt a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelvnek (a továbbiakban: a kárenyhítésről szóló irányelv) ⁽¹⁰⁾ a nemzeti kárenyhítési rendszerekre vonatkozó rendelkezései előíranyozzák. Ez különösen a szándékos, erőszakos bűncselekmények áldozatainak a helyzetét fogja javítani;
14. ÚGY VÉLI, hogy az áldozatok kárenyhítéshez jutásának javítása érdekében megfelelő intézkedéseket kell mérlegelni. Ezek az intézkedések a tagállami és az uniós szinten folytatott együttműködés megerősítését is magukban foglalhatnák. A folyamatban lévő értékelés eredményének függvényében a kárenyhítésről szóló irányelv esetleges felülvizsgálatát is fontolóra lehetne venni. E felülvizsgálat részeként részletesebben meg kellene határozni a nemzeti kapcsolattartó pontok feladatait. Ezen túlmenően, az áldozatok kárenyhítéshez jutásának területére vonatkozó jövőbeli intézkedések mérlegelése érdekében részletesebb tájékoztatást kellene biztosítani a kárenyhítésről szóló irányelv végrehajtása során tapasztalt nehézségekről. Emellett további információkra van szükség a kárenyhítés nemzeti kritériumait, valamint a szándékos, erőszakos bűncselekmények tagállami fogalommeghatározásait illetően;
15. HANGSÚLYOZZA, hogy az állami kárenyhítési rendszerek egyszerűsítése és a tagállamok közötti különbségek megfelelő figyelembevételére érdekében a kárenyhítésnek pénzügyi kárenyhítésnek kell maradnia. A tagállamoknak – megfelelő támogatás és védelem biztosítása révén – törekedniük kell annak szavatolására, hogy az áldozatok a kárenyhítés igénylésekor ne legyenek kitéve másodlagos viktimizációnak. A Tanács nem tartja lehetségesnek a kárenyhítés és az állami kárenyhítési rendszerek harmonizációját; azt azonban meg lehetne vizsgálni, hogy van-e mód az állami kárenyhítésre jogosult áldozatok fogalommeghatározásának bizonyos mértékű harmonizálására.

FELKÉRI AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. DOLGOZZON KI egy, az áldozatok jogaira vonatkozó, a 2020 és 2024 közötti időszakra szóló uniós stratégiát. A stratégiának átfogónak kell lennie és a bűncselekmények összes áldozatára ki kell terjednie, különös hangsúlyt fektetve az erőszakos bűncselekmények áldozataira. A stratégiának szisztematikus megközelítést kell követnie annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok ténylegesen élhessenek az igazságszolgáltatáshoz való joggal és ténylegesen hozzájuthassanak a kárenyhítéshez;
2. FOGLALJA BELE a stratégiába a következő intézkedéseket: az arra vonatkozó bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása a tagállamok között, hogy miként lehet javítani az áldozatok tájékoztatáshoz, támogatáshoz és védelemhez jutását; új gyakorlati kezdeményezések a képzések területén; valamint olyan meglévő uniós hálózatok tevékenységeinek koordinálása és megerősítése, mint például az áldozatok jogaival foglalkozó európai hálózat vagy a kárenyhítésről szóló irányelv 16. cikke értelmében létrejött nemzeti kapcsolattartó pontok hálózata. Ezzel összefüggésben felkérjük a Bizottságot, hogy értékelje az ENVR, valamint a nemzeti kapcsolattartó pontok hálózatának tevékenységeit és jelentőségét, és mérje fel, helyénvaló-e összevonni ezt a két hálózatot;
3. a fent említett stratégia részeként ÉRTÉKELJE az áldozatok jogaira vonatkozó hatályos jogalkotási keretet. Ennek során kiemelt figyelmet kell fordítani a kárenyhítésre vonatkozó uniós szabályok, így például a kárenyhítésről szóló irányelv felülvizsgálatára. Továbbá meg kell vizsgálni a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározatnak ⁽¹¹⁾ az áldozatok kárenyhítéshez jutására gyakorolt hatásait;
4. FELKÉRI az Eurojustot, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét és az ENVR-t annak a kérdésnek a megvizsgálására, hogy a határokon átnyúló ügyekben miként lehetne javítani az illetékes hatóságok közötti együttműködést és információcserét az erőszakos bűncselekmények áldozataira vonatkozóan. Emellett az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat és az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége is hozzájárulást biztosíthatna, mindenekelőtt az illetékes hatóságok képzését illetően;
5. TELJES MÉRTÉKBEN VEGYE IGÉNYBE az uniós finanszírozási eszközöket a bűncselekmények áldozatai jogainak az előmozdításához, és biztosítson aktív tájékoztatást az olyan uniós finanszírozási lehetőségekről, amelyek célja az áldozatok jogainak javítása a tagállamokban.

⁽¹⁰⁾ HL L 261., 2004.8.6., 15. o.

⁽¹¹⁾ HL L 76., 2005.3.22., 16. o.

FELSZÓLÍTJA A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. BIZTOSÍTSAK az áldozatok jogaira vonatkozó hatályos uniós jogszabályok teljeskörű és megfelelő átültetését, valamint tényleges gyakorlati végrehajtását;
2. TELJESÍTSEK az áldozatok jogainak témájában legutóbb elfogadott tanácsi következtetésekben jóváhagyott intézkedések végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást;
3. BIZTOSÍTSAK, hogy a kárenyhítés területéért felelős nemzeti hatóságok az együttműködés elmélyítése érdekében szükség esetén részt vegyenek nemzeti és kétoldalú fellépésekben, valamint a nemzeti kapcsolattartó pontok ülésein;
4. az áldozatok jogaira vonatkozóan olyan átfogó és holisztikus megközelítést BIZTOSÍTSAK, amely az áldozatokkal valószínűsíthetően kapcsolatba kerülő minden szereplőre kiterjed, és amelynek részét képezi az is, hogy az áldozatok – egyedi igényeikkel összhangban – tájékoztatást kapjanak a jogaikról, valamint támogatáshoz és védelemhez jussanak;
5. GONDOSKODJANAK az áldozatok kárenyhítéshez jutására vonatkozó nemzeti kárenyhítési politikák meglétéről, valamint szükség esetén dolgozzanak ki a működésük javítását célzó intézkedéseket. Ezen intézkedések egy része arra is irányulhat, hogy az áldozatok kárenyhítéssel kapcsolatos jobb tájékoztatása érdekében javítsa az új technológiák alkalmazásának lehetőségeit. A tájékoztatásnak interaktívnak és felhasználóbarátnak kell lennie, és azt minden felhasználó számára hozzáférhetővé kell tenni. A tagállamoknak fontolóra kell venniük, hogy ezt a tájékoztatást a nemzeti nyelvük/nyelveik mellett legalább angolul elérhetővé tegyék. A Tanács továbbá arra ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki elektronikus szolgáltatásokat és felhasználóbarát formanyomtatványokat a kárenyhítés igényléséhez;
6. NÖVELJÉK az áldozatokkal valószínűsíthetően kapcsolatba kerülő tisztviselőknek az állami kárenyhítési rendszerekkel kapcsolatos tájékozottságát, például képzés biztosítása útján. A tagállamok továbbá annak mérlegelésére is felkérést kapnak, hogy az áldozatok jogairól szóló irányelv 25. cikke szerinti képzést helyénvaló lenne-e a kárenyhítés területéért felelős hatóságok részére is biztosítani;
7. TELJES MÉRTÉKBEN VEGYÉK IGÉNYBE az uniós finanszírozási eszközöket a bűncselekmények áldozatai jogainak az előmozdításához, és annak keretében egyebek mellett dolgozzanak ki és hozzanak létre interaktív és felhasználóbarát nemzeti honlapokat, telefonos segélyvonalakat, valamint a kárenyhítés területéért felelős tagállami hatóságoknak szánt mobilalkalmazásokat.

A Tanács következtetései az őrizet helyetti alternatív intézkedésekről: szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazása a büntető igazságszolgáltatásban

(2019/C 422/06)

Bevezetés

1. Az Európai Tanács által 2019. június 20-án elfogadott, a 2019–2024-es időszakra szóló új stratégiai menetrend szerint a polgárok és a szabadságok védelme a következő intézményi ciklus egyik központi prioritását képezi. Az Európai Unió elkötelezett aziránt, hogy az eddigi eredményekre építve fokozza a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelmet, és javítsa az együttműködést.
2. A polgárok védelme és a biztonság szavatolása szempontjából fontos szerepet töltenek be a hatékony büntetőjogi szankciórendszerek. Az alkalmazott büntetőjogi szankciók és intézkedések, valamint azok érvényesítésének módja hozzájárul a visszaesőként való bűnelkövetés megelőzéséhez, és ezáltal a társadalom biztonságát is érinti.
3. A büntetőjogi szankciók és intézkedések érvényesítésének az idevágó kutatásokból származó tudáson kell alapulnia, amelyek azt jelzik, hogy az alkalmazott szankciók és intézkedések csökkentik a visszaeső bűnelkövetést és fokozzák a biztonságot.
4. A súlyos bűncselekményekre megfelelően kell reagálni, és az őrizet szükséges eszköz a büntetőjogi szankciórendszerekben. Mindazonáltal széles körű konszenzus áll fenn azt illetően, hogy az őrizetet csak legvégső esetben (*ultima ratio*) ⁽¹⁾ célszerű alkalmazni. Ahogyan azt a régóta folyó kutatások igazolják, többféle előnnyel is járhat az, ha adott esetben – őrizet helyett – szabadságelvonással nem járó szankciókat és intézkedéseket alkalmazunk az ügy egyedi körülményeit figyelembe véve.
5. Az őrizet helyettesítő alternatív intézkedéseknek fontos szerepük van az elkövető társadalmi rehabilitációjának és reintegrációjának elősegítésében, amely egyike az ilyen intézkedések által elérni kívánt fő céloknak ⁽²⁾. Ezek az alternatív intézkedések több más előnnyel is járnak, így többek között csökkentik a visszaeső bűnelkövetést és ezáltal fokozzák a közbiztonságot. Ezen intézkedések nemcsak az elkövető, hanem az áldozat, a potenciális jövőbeli áldozatok és általánosságban a társadalom érdekét is szolgálhatják.
6. Valamennyi tagállamban léteznek őrizet helyetti alternatív intézkedések, például felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés, közérdekű munka, pénzbüntetés vagy elektronikus nyomkövetés formájában. A technológiai fejlődés és a növekvő digitalizáció a jövőben még hatékonyabbá teheti a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazását.
7. Különösen fontos továbbá a bűncselekmények áldozatainak a figyelembevétele. Az olyan bűncselekmények esetében, amelyek mediáció tárgyát képezhetik, a helyreállító igazságszolgáltatás lehetőségeket rejthet magában a bűncselekmények kezelésének módját illetően, azáltal, hogy az áldozat és a társadalom szerepét is figyelembe veszik, és az elkövető által okozott sérelem orvoslására helyezik a hangsúlyt.
8. Az őrizetet nemcsak büntetőjogi szankcióként, hanem a bírósági tárgyalást megelőző szakaszban is széles körben alkalmazzák. Ennek megfelelően az őrizet helyetti alternatív intézkedések alkalmazását a teljes büntető igazságszolgáltatási folyamat során meg kell fontolni.
9. Az egyes esetekben az érintett hatóságok határozzák meg a megfelelő szankciót vagy intézkedést. A tagállamok általánosságban meg tudják vizsgálni, hogy milyen előnyökkel jár a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazásának a teljes büntetőeljárás során történő lehetővé tétele, és ennek alapján elő tudják mozdítani az ilyen szankciók és intézkedések alkalmazását, ahol azt megfelelőnek és hatékonnak ítélik.

⁽¹⁾ Lásd pl. az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága Rec(2006)2 sz., az európai fegyintézeti szabályokról szóló, a tagállamokhoz intézett ajánlásának negyedik preambulumbekzdését: „Szabadságtól senkit sem lehet megfosztani, kivéve végső eszközként és törvényben meghatározott eljárás útján”. Az Emberi Jogok Európai Bírósága az ítélezési gyakorlatában már több mint 1000-szer hivatkozott erre az ajánlásra.

⁽²⁾ Lásd pl. a kábítószer-fogyasztó bűnelkövetők esetében a kényszerítő szankciók helyetti alternatívák alkalmazásának előmozdításáról szóló, 2018. március 8-i tanácsi következtetéseket (6931/18), valamint a 2013–2020-as időszakra szóló, kábítószer elleni uniós stratégiát (HL C 402., 2012.12.29., 1. o.) és az EU kábítószer elleni cselekvési tervét (2017–2020) (HL C 215., 2017.7.5., 21. o.).

10. A büntetőjogi szankciórendszer a tagállamok hatáskörébe tartozik, és tagállamonként más és más jellegű. Következésképpen uniós szinten a hangsúlyt a nem jogalkotási intézkedésekre kell helyezni.
11. A fent említett előnyökön kívül a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések gyakoribb alkalmazása az olyan jelenségekkel kapcsolatban is pozitív hatást gyakorolhat, mint a börtönök túlszűfolttsága, a nem megfelelő börtönkörülmények, a börtönökben való radikalizálódás és a büntetőügyekben való kölcsönös elismerést gátló akadályok; e kérdések mindegyikét felvetették az elmúlt években tartott különböző uniós fórumokon.

Őrizet helyetti alternatív intézkedések – szakpolitikai háttér

12. Az őrizet helyetti alternatív intézkedések explicit vagy implicit módon már évek óta szerepelnek az EU napirendjén, méghozzá számos kontextusban. A 2004-es hágai programban és a 2009-es stockholmi programban megállapítást nyert, hogy az őrizet és annak alternatívái az uniós igazságügyi politika egyik fontos területét jelentik.
13. 2011-ben a Bizottság közzétette az őrizetre vonatkozó uniós büntető igazságszolgáltatási jogszabályok alkalmazásáról szóló zöld könyvet ⁽³⁾. Ebben a Bizottság többek között megállapította, hogy ha nem teszünk további erőfeszítéseket a börtönkörülmények javítására és a fogva tartás alternatíváinak előmozdítására, valószínűleg nehéz lesz szorosabbra fűzni a tagállamok közötti igazságügyi együttműködést.
14. Az Európai Parlament a büntetés-végrehajtási rendszerekről és a börtönkörülményekről szóló, 2017. október 5-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ hangsúlyozta, hogy az európai börtönök igen sok esetben túlszűfoltak, ám a túlszűfolttság enyhítésére nem a börtönök kapacitásának növelése az egyetlen megoldás. A Parlament hangsúlyozta továbbá, hogy meg kell valósítani a büntetés-végrehajtási rendszerek hatékony, hosszú távú irányítását, csökkentve a fogvatartottak számát a szabadságelvonással nem járó büntető intézkedések gyakoribb alkalmazásával.
15. Ezenkívül a terrorizmushoz és erőszakos szélsőségekhez vezető radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések megerősítéséről szóló, 2015. november 20-i következtetéseiben ⁽⁵⁾ a Tanács a radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések körében lehetséges eszközként említette az őrizet alternatíváinak a büntetőeljárás valamennyi szakaszában való alkalmazását.
16. Az EUMSZ 82. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul. A kölcsönös elismerés elve a tagállamok közötti kölcsönös bizalmon alapul. Az Európai Unió Bírósága a *Aranyosi és Căldăraru* ügyben hozott, 2016. április 5-i ítéletében ⁽⁶⁾ megállapította, hogy a tagállamokban fennálló rossz börtönkörülmények csorbíthatják a kölcsönös bizalmat és veszélyeztethetik a kölcsönös elismerést, továbbá hangsúlyozta, hogy az Alapjogi Charta tiltja az embertelen vagy megalázó bánásmódot és büntetést. Ezen ítélet nyomán a Tanács az osztrák elnökség idején, 2018. decemberben következtetéseket ⁽⁷⁾ fogadott el „A kölcsönös elismerés előmozdítása a kölcsönös bizalom erősítése révén” címmel. E következtetésekben a Tanács ösztönözte a tagállamokat, hogy olyan jogszabályokat léptessenek életbe, amelyek adott esetben lehetővé teszik az őrizet alternatívájaként alkalmazható intézkedéseket annak érdekében, hogy kevesebben legyenek a fogdákbán és a büntetés-végrehajtási intézetekben, ezáltal előmozdítva a társadalmi rehabilitáció céljának megvalósítását és egyúttal megoldva egyrészt azt a problémát, hogy a kölcsönös bizalom útjában sok esetben a rossz fogvatartási körülmények állnak, másrészt a túlszűfolt börtönök problémáját. A Bíróság az *Aranyosi és Căldăraru* ügyben meghatározott követelményeket tovább pontosította a *Dorobantu* ügyben a közelmúltban hozott ítéletében ⁽⁸⁾.
17. Az Európa Tanács régóta foglalkozik az őrizettel és a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazásával kapcsolatos kérdésekkel, és alapos tudásra tett szert ebben a témában. Az EU számára ezért célszerű lenne szorosabban együttműködni az Európa Tanáccsal ezen a területen.

⁽³⁾ COM (2011) 327 végleges.

⁽⁴⁾ A8-0251/2017.

⁽⁵⁾ 14419/15, 2015. november 20.

⁽⁶⁾ A C-404/15. és C-659/15., *Aranyosi és Căldăraru* egyesített ügyekben 2016. április 5-én hozott ítélet.

⁽⁷⁾ HL C 449., 2018.12.13., 6. o.

⁽⁸⁾ A C-128/18. sz. *Dorobantu* ügyben hozott, 2019. október 15-i ítélet, melyben a Bíróság világosan meghatározta, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak milyen követelményeket kell figyelembe vennie az európai elfogatóparanccsal, illetve a tagállamok közötti átadási eljárásokkal kapcsolatos ügyekben.

A további lépések

18. A bel- és igazságügyminiszterek 2019. júliusi ülésén a miniszterek elismerték, hogy foglalkozni kell a börtönökben uralkodó körülményekkel, a börtönök túlszűfolttségével, a börtönökben való radikalizálódással, valamint a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel kapcsolatos összetett kérdésekkel. A miniszterek hangsúlyozták továbbá, hogy az elkövetkező években fokozni kell a tagállamokban az őrizet helyetti alternatív intézkedések alkalmazását, és hangsúlyozták ezek előnyeit.
19. Üdvözölték, hogy a tagállamokban előrelépés történt az őrizet helyetti alternatív intézkedéseknek a tárgyalást megelőző, illetve az azt követő szakaszban történő alkalmazása terén is. A következő években az egész EU-ban közös célként kell kitűzni azt, hogy fokozódjon a szabadságelvonással nem járó szankcióknak és adott esetben az őrizet helyetti alternatív intézkedéseknek a büntetőeljárás során való alkalmazása.
20. A kölcsönös értékelések kilencedik fordulójában elemezni fogják többek közt a próbaidőről és az alternatív szankciókról szóló kerethatározatot (2008/947/IB) és az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló kerethatározatot (2009/829/IB), és értékes információkat fognak gyűjteni azokról az okokról, amelyek miatt eddig ezen eszközök alkalmazása korlátozott volt. Szélesebb körű információkat kell ugyanakkor gyűjteni a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések tagállami alkalmazásáról, és meg kell vitatni, hogy ezek milyen előnyökkel járhatnak.
21. A legjobb gyakorlatok megosztása hasznos módja annak, hogy a tagállamok tanulhassanak egymástól, és javítani tudják jogszabályaikat, eljárásaikat és gyakorlataikat. Az EU számára is előnyös lehet az Európa Tanáccsal és más érintett szervezetekkel folytatott szorosabb együttműködés.

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA EZÉRT A KÖVETKEZŐKET ÁLLAPÍTJA MEG:

I. Nemzeti szinten meghozandó intézkedések

1. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tárják fel a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések – például a felfüggesztett börtönbüntetés, a közérdekű munka, a pénzügyi szankciók, valamint az elektronikus nyomon követés és az újonnan megjelenő technológiákon alapuló hasonló intézkedések – fokozott alkalmazásának lehetőségeit.
2. A tagállamokat arra ösztönzi, hogy vegyék fontolóra a korai vagy feltételes szabadságra bocsátás különböző formái alkalmazásának lehetővé tételét. A cél a bűnelkövetők jobb felkészítése a társadalomba való visszailleszkedésre, és a visszaesés megelőzésének elősegítése.
3. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mérlegeljék a helyreállító igazságszolgáltatás lehetséges alkalmazási körét és előnyeit.
4. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy jogszabályaikban tegyék lehetővé a szabadságelvonással nem járó intézkedések alkalmazását a büntetőeljárás tárgyalást megelőző szakaszában is.
5. Annak biztosítására ösztönzi a tagállamokat, hogy a szabadságelvonással nem járó szankciókra és intézkedésekre vonatkozó jogszabályokról szóló információkat a büntetőeljárás során tegyék könnyen elérhetővé a gyakorló szakemberek számára.
6. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ismertessék meg a gyakorló jogászokkal az őrizet helyetti alternatív intézkedések előnyeit, valamint a meglévő eszközöket, például az elektronikus nyomon követést és technikai jellemzőiket.
7. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak képzést a gyakorló jogászok számára az őrizet helyetti alternatív intézkedésekről – ideértve a helyreállító igazságszolgáltatást is –, valamint az Európa Tanács által e témában kidolgozott ajánlásokról.

8. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy alakítsák ki, illetve fejlesszék tovább a büntetés-végrehajtási személyzet és a pártfogó felügyelők, a bírák, az ügyészek és a védőügyvédek képzését a próbaidőről és az alternatív szankciókról szóló kerethatározatot (2008/947/IB) és az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló kerethatározatot (2009/829/IB) illetően, és hívják fel a figyelmet arra, hogy a büntetőeljárás során szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések is alkalmazhatók.
9. Az őrizet helyetti alternatív intézkedések alkalmazását illetően arra ösztönzi a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a különleges bánásmódot igénylő személyek, így például a gyermekek, a fogyatékkal élő és a várandós, illetve a gyermekágyas nők szükségleteire.
10. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy javítsák a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedéseknek, valamint a próbaidőről és az alternatív szankciókról szóló kerethatározatnak (2008/947/IB) és az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló kerethatározatnak (2009/829/IB) az alkalmazására vonatkozó adatgyűjtést.
11. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy javítsák a pártfogó felügyelői szolgálatok kapacitásait és ezen belül a szabadságelvonással nem járó szankciók felügyeletét is.
12. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a kölcsönös tanulás céljából osszák meg egymással és a Bizottsággal a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések valamennyi aspektusára vonatkozó legjobb gyakorlataikat.
13. Arra is ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák erőfeszítéseiket a börtönökben uralkodó körülmények javítása, a túlszűfoltosság elkerülése és a bűnelkövetőknek a társadalomba való visszailleszkedése érdekében, figyelembe véve, hogy ezek a tényezők csökkentik a visszaesésnek és a börtönben történő radikalizálódásnak a kockázatát.

II. Unió szinten meghozandó intézkedések

1. Felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen lehetőségek vannak a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazásának előmozdítására a munkaprogramjában, továbbá hívja fel a politikai döntéshozók és a gyakorlati szakemberek figyelmét a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések előnyeire.
2. Felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy szükség van-e összehasonlító tanulmány készítésére a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések valamennyi tagállamban történő alkalmazásának elemzése, valamint a legjobb nemzeti gyakorlatok terjesztése céljából.
3. Felkéri a Bizottságot, hogy – a kölcsönös értékelések kilencedik fordulója során gyűjtött információkat figyelembe véve – továbbra is segítse elő a próbaidőről és az alternatív szankciókról szóló kerethatározat (2008/947/IB) és az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló kerethatározat (2009/829/IB) végrehajtását.
4. Felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Igazságügyi Képzési Hálózaton (EJTN) keresztül fejlessze a bírák és ügyészek képzését, valamint a büntetés-végrehajtási és pártfogó felügyelői személyzet képzését a jelenleg a Jogértvényesülés programból finanszírozott Európai Büntetés-végrehajtási Oktatási Intézmények Hálózatán (EPTA) keresztül.
5. Felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezzen rendszeres szakértői találkozót az őrizetről és a szabadságelvonással nem járó szankciókról és intézkedésekről, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatok tagállami szakértők és gyakorló szakemberek közötti cseréjét a vonatkozó nemzeti szakpolitikák és gyakorlatok tekintetében.
6. Felkéri a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy a tagállamok miként kaphatnak finanszírozást a pártfogó felügyelői szolgálatoknak – és ezen belül a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések felügyeletének – a továbbfejlesztésére, valamint a börtönlétesítmények javítására.

7. Felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a Börtön- és Büntetés-végrehajtási Szolgálatok Európai Szervezetét (EuroPris), a Pártfogó Felügyelői Szolgálatok Európai Szövetségét (CEP) és a Helyreállító Igazságszolgáltatási Európai Fórumát (EFRJ), amelyeket jelenleg a Jogérvényesülés program keretében finanszíroz. Felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az e szervezetekkel való szorosabb együttműködés lehetőségeit, különös tekintettel az őrizet alternatívájaként a tagállamokban alkalmazott intézkedésekre vonatkozóan a CEP által végzett adatgyűjtésre.
8. Az Európai Igazságügyi Hálózatot (EIH) arra ösztönözi, hogy ülésein folytassa a próbaidőről és az alternatív szankciókról szóló kerethatározat (2008/947/IB) és az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló kerethatározat (2009/829/IB) alkalmazásának megvitatását. A cél az említett eszközök gyakorlati alkalmazása előtt álló akadályok azonosítása és az alkalmazásukat elősegítő intézkedések kidolgozása.
9. Az EIH-t arra ösztönzi, hogy továbbra is rendszeresen frissítse az Európai Igazságügyi Atlaszt.
10. Felkéri az EIH-t, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy a honlapján információkat gyűjtsön az egyes tagállamokban alkalmazott, szabadságelvonással nem járó különböző szankciókról és intézkedésekről. Ebből a célból meg lehet fontolni a releváns szervezetekkel, így például a Pártfogó Felügyelői Szolgálatok Európai Szövetségével (CEP) való együttműködést.

III. Intézkedések az Európa Tanáccsal és más érintett szervezetekkel folytatott együttműködés elmélyítésére

1. Az EU-nak szorosan együtt kell működnie az Európa Tanáccsal és az egyéb érintett szervezetekkel annak érdekében, hogy szinergiákat találjon az őrizettel, valamint a szabadságelvonással nem járó szankciókkal és intézkedésekkel kapcsolatos munka terén.
 2. A Bizottságot és a tagállamokat arra ösztönzi, hogy javítsák az együttműködést az Európa Tanáccsal és az egyéb érintett szervezetekkel, hogy felhívják a figyelmet a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazásának előnyeire. Felkéri a Bizottságot, hogy folytassa az együttműködést az Európa Tanáccsal azáltal, hogy pénzügyi támogatást nyújt a börtönökre és a próbaidőre vonatkozó statisztikák gyűjtéséhez (SPACE-statisztikák) és a nemzeti megelőző mechanizmusok uniós hálózatának (EU NPM) működéséhez.
 3. Felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miként lehetne előmozdítani az Európa Tanács normaalkotó szövegeinek, az Emberi Jogok Európai Bírósága releváns ítélkezési gyakorlatának, valamint azon ajánlásoknak az ismertségét, amelyeket az Európa Tanácsnak a kínzás megelőzésével foglalkozó bizottsága fogalmazott meg az őrizetre és a szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazására vonatkozóan.
-

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2019. december 13.

(2019/C 422/07)

1 euro =

Pénznem		Átváltási árfolyam	Pénznem		Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,1174	CAD	Kanadai dollár	1,4712
JPY	Japán yen	122,43	HKD	Hongkongi dollár	8,7062
DKK	Dán korona	7,4731	NZD	Új-zélandi dollár	1,6873
GBP	Angol font	0,83508	SGD	Szingapúri dollár	1,5106
SEK	Svéd korona	10,4490	KRW	Dél-Koreai won	1 308,97
CHF	Svájci frank	1,0982	ZAR	Dél-Afrikai rand	16,1393
ISK	Izlandi korona	137,00	CNY	Kínai renminbi	7,7900
NOK	Norvég korona	10,0630	HRK	Horvát kuna	7,4398
BGN	Bulgár leva	1,9558	IDR	Indonéz rúpia	15 626,84
CZK	Cseh korona	25,508	MYR	Maláj ringgit	4,6199
HUF	Magyar forint	328,85	PHP	Fülöp-szigeteki peso	56,441
PLN	Lengyel zloty	4,2726	RUB	Orosz rubel	69,9930
RON	Román lej	4,7795	THB	Thaiföldi baht	33,729
TRY	Török líra	6,4822	BRL	Brazil real	4,5664
AUD	Ausztrál dollár	1,6159	MXN	Mexikói peso	21,2518
			INR	Indiai rúpia	79,0610

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

